

GROOT-BRITANNIË EN DE OORLOG

DE KONING VAN ENGELAND INSPECTEERT DE NAAR HET STRIJDPERK TREKKENDE TROEPEN. DEZE BEHOOREN TOT HET 400 JAAR OUDE CORPS DER „HONOURABLE ARTILLERY”.

De Oorlog van 1870. (VERVOLG)

Even ongelukkig was de uitslag der pogingen van Generaal Bourbaki om in het Oosten van Frankrijk de Duitschers in het nauw te brengen. Gesteund door Italiaansche vrijwilligers onder Garibaldi streed ook hij eerst met succes, maar tegen de vereenigde macht der Generaals von Werder en von Manteuffel was hij niet bestand; het overschot van zijn leger zocht een schuilplaats op Zwitsersche grondgebied en werd daar ontwapend.

Steeds nauwer hadden de Duitschers in den winter van 1870 den cirkel rondom Parijs getrokken. In het laatst van December begon het bombardement zijn verschrikkingen te paren, aan den dreigenden hongersnood; desondanks verloor de bevolking den moed niet.

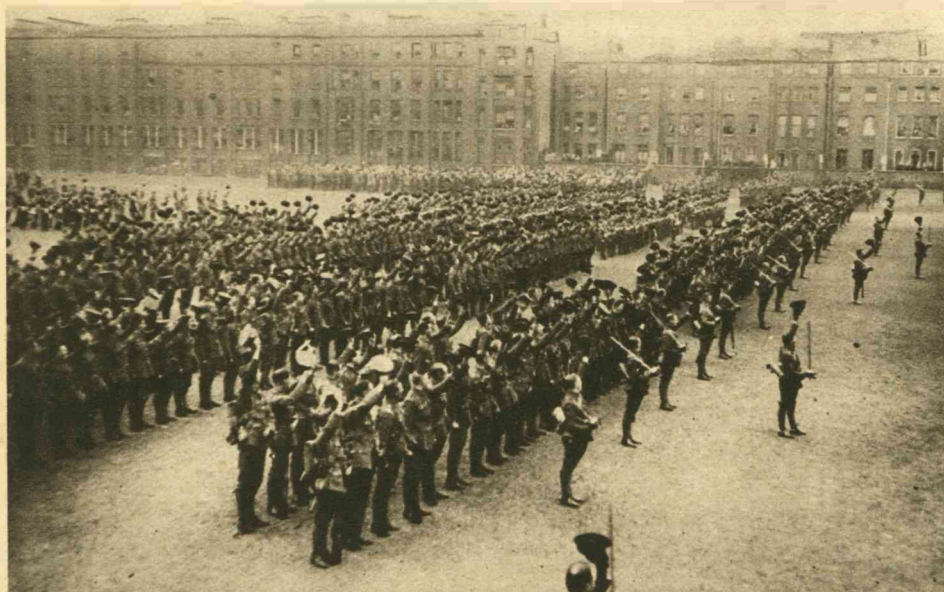
Maar Trochu had geen vertrouwen in de nationale garde, die hoofdzakelijk de manschappen voor de verdediging van Parijs leverde; zonder hoop op gunstigen uitslag bereidde hij een laatste poging

OP WEG NAAR EUROPA.

Een Engelsch-Indisch Kameelcorps vertrok naar Europa ter versterking van de Engelsche troepen.

voor om het cordon van den vijand te verbreken. Den 19den Januari 1871 ondernam hij den grooten uitval, waarvan men zich te Parijs zooveel voorstelde; maar de goed verschanste Duitsche troepen openden zulk een moorddadig vuur, dat de troepen van Trochu ijlings moesten terugtrekken. Van dat oogenblik af was het lot der hoofdstad beslist. Jules Favre vertrok naar het Duitsche hoofdkwartier te Versailles om onderhandelingen aan te knopen. Den 28sten Januari teekende hij het verdrag, waarbij Parijs zich overgaf; tevens werd een wapenstilstand van drie weken gesloten om de verkiezing eener Nationale Vergadering mogelijk te maken, die te Bordeaux zou bijeenkomen om over het al of niet voortzetten van den oorlog te beslissen. Nog voordat Parijs zich had overgegeven, was te Versailles de Koning van Pruisen tot Duitsch Keizer uitgeroepen. De overwinningen door de gezamenlijke Duitsche troepen behaald, hadden het gevoel van nationale eenheid krachtig versterkt; het was de wensch van het geheele Duitsche volk, dat thans het werk van 1866 zou worden voltooid en een Duitsch Rijk gesticht.
(Wordt vervolgd).

VOOR KONING EN VADERLAND.

Zooals gebruikelijk is begroeten de Engelsche vrijwilligers den Koning met een driewerf herhaald Hoera. „Three Cheers for the King!”

EEN ENGELSCH E AMBULANCE.

Engeland zend niet alleen zijn troepen naar het front doch helpt ook krachtig mee aan het verplegingswerk. Onze foto geeft de aankomst te Ostende van een Engelsche Automobiel-Ambulance.